1. Формални методи(ФМ) и формална система(ФС)-Резюме

Моделиране:

- Модел: Опростено представяне на реален обект или система, което позволява анализ, проектиране и проверка.
- Ползи от моделирането:
 - 1. Абстракция подчертава важните детайли
 - 2. Анализ и познание-начин да се разбере системата
 - 3. Дефиниране и проверка на взаимодействия
 - 4. Проектни решения- практическата реализация

Модели на софтуерни системи(СС)- абстракция на системата или част от нея: спецификация на изискванията, проект, код, тест, поведение. Моделът на СС се представя чрез твърдения, формули, математическа символика, схеми и др. Използват се за проектиране, тестване и проверка преди реализация.

Формални методи (ФМ)- Математически техники за разработване и анализ на СС.

Примери за успешни приложения: CICS (система за банкови трансакции);**B-method** (упр. на метрото в Париж)

Основни компоненти на Формална система (ФС):

- Формален език (азбука, граматика).
- Система за извод (аксиоми, правила за извод, теореми).

Характеристики на формалните методи:

- **Абстракция**: Премахване на ненужни детайли за фокусиране върху същественото. Абстракциите се

- предоставят от модели. Съществено качество на добрата спецификация е подходящият избор на ниво абстракция.
- **Доказателство**: Повишава качество и осигурява индустриално приложение на софтуера.

Полуформални методи– използват естествен език, диаграми, табл. и проста нотация, струк. и ОО-анализ

Формални методи -u3noл3ват математически синтаксис и семантика; npumepu: Model-based notations – Z, B, VDM, LOTOS, Communicating Sequential Processes (CSP)

Предимства на формалните методи:

- Намаляват грешките и неточностите.
- Осигуряват яснота и строгост в ранните етапи
- Намаляват разходите чрез ранна проверка за коректност намалят грешките
- Могат да проверят коректността и точността, непълнотата и неконсистентността на спецификацията

Ограничения: трудност за разбиране и използване; трудна формализация на отделни аспекти на системата; трудна възвръщаемост на инвестицията, консерватизъм и нежелание Формалните методи са основа за надеждно и ефективно

Формалната система се дефинира чрез два основни елемента:

проектиране на СС, особено в критични приложения.

1) формален език (синтаксис): азбука/символи/ + Синтактични правила (граматика) - мета-език 2) система за извод/заключение(семантика): аксиоми + правила за извод, теореми, доказателство

Синтактични правила (граматика) – правила, с които се конструират твърдения (well-formed formulae -wff)

Пропозиционна логика- раздел от **математическата логика**, който изучава **логическите изрази** (**пропозиции**) и тяхното свързване чрез логически оператори като:

```
"И" (конюнкция) – ∧
"ИЛИ" (дизюнкция) – ∨
"НЕ" (отрицание) – ¬
"Ако...то..." (импликация) – →
"Само ако..." (еквиваленция) – ↔
```

Предикатната логика разширява пропозиционната логика, като въвежда квантори (∀, ∃), и предикати (функции, които зависят от един или повече аргумента), които описват свойства на обекти или връзки между тях.

Семантика - за да зададем значение на символите:

- избираме семантични/предметна област (domain);
- интерпретация, която обяснява как изреченията в синтактичната област придобиват значение.

Системи за извод (Inference Systems) - Дедуктивен апарат за манипулиране на wffs. Два компонента:

> **Akcuomu**: wffs, koumo могат да бъдат записани без да се отнасяме до някои други wffs в езика.

> Правила за извод (Inference rules): правила, позволяващи да създаваме wffs kamo пряко следствие от др. wffs.

Доказателство- всяко wff е **аксиома** или пряко следствие от едно или повече предшестващи wffs /**meopema**/

Формална система, в която wffs са изречения, които могат да бъдат истина или лъжа е:

- > съгласувана (консистентна/sound), ако всяка теорема на системата интерпретира истинно изказване;
- > пълна (complete), ако всяко истинно изказване може да бъде доказано като теорема

Повечето формални системи са съгласувани, но непълни.

Получаване (извличане) във ФС е процес, при който gokaзваме, че дадено твърдение W е вярно с:

- 1. Аксиоми твърдения, които приемаме винаги за верни.
- 2. Предпоставки (premises) допълнителни твърдения, които приемаме за верни за конкретното доказателство.
- 3. Логически правила– извлечеме нови твърдения от предиш.

Аксиома: "Ако **вали**, улицата е мокра."; Предпоставка:"Вали." **Можем да извлечем**: "Улицата е мокра."

Записваме това като: P⊢W "Предпоставките P водят до W".

Могат да се докажат неверни твърдения, ако: 1/Предпоставките са неверни. 2/Логическите правила са приложени неправилно. Доказателст. зависи:1/предпоставките; 2/начина на извличане;